

Nota van zienswijze

*Behorende bij provinciaal inpassingsplan
'Reconstructie N598 De Hut – De Plank'
Provincie Limburg*

Hoofdstuk 1 Inleiding

Deze nota van zienswijze behoort bij het provinciaal inpassingsplan 'Reconstructie N598 De Hut – De Plank' van de Provincie Limburg.

Het provinciaal inpassingsplan, status ontwerp, heeft gedurende een periode van zes weken met ingang van 11 augustus 2016 tot en met 21 september 2016, ter inzage gelegen. Gedurende deze periode is iedereen in de gelegenheid gesteld om een zienswijze in te dienen.

Er is één zienswijze ingediend, te weten

De vertegenwoordiger namens de indiener, brief d.d. 19 september 2016 en aanvulling d.d. 7 oktober 2016.

Hoofdstuk 2 Standpunt GS/PS ten aanzien van de zienswijze

Kern van de zienswijze

Cliënt kan zich niet verenigen met de geplande aanleg van een eenrichtingsfietspad aangrenzend aan zijn percelen, in het bijzonder zijn hoeve en verdere aanhorigheden gelegen aan de Planckweg 21.

Standpunt

Bij de behandeling van het oorspronkelijke statenvoorstel in de commissie MD op 18 november 2016 heeft de vertegenwoordiger namens de indiener ingesproken en heeft deze de zienswijze nader toegelicht.

Mede naar aanleiding hiervan heeft de statencommissie de gedeputeerde opdracht gegeven om in overleg te treden met de indiener en eventuele opties zoals het verplaatsen van de inrit naar de zijkant van de hoeve, verplaatsen fietspad ter hoogte van de hoeve naar de overzijde van de weg (België) en het eventueel aankopen van de hoeve verder te onderzoeken. In afwachting van dit overleg heeft gedeputeerde het statenvoorstel ter vergadering ingetrokken.

Inmiddels hebben er meerdere gesprekken tussen de gedeputeerde en de indiener plaatsgevonden. Voorts is een verkeersspiegel tegenover het perceel van de indiener geplaatst zodat men beter zicht heeft op het doorgaande verkeer en de uitritten veiliger kan verlaten.

De gesprekken worden verder voortgezet, maar hebben tot nu toe nog niet geleid tot een definitieve keuze.

Om in de tussentijd toch verder te kunnen met een deel van de reconstructie van de N598 wordt voorgesteld om een knip aan te brengen in het inpassingsplan en het inpassingsplan gewijzigd vast te stellen. De reconstructie van het weggedeelte tussen de rotonde Hoogcruts en de Plank maakt thans niet langer deel uit van het gewijzigde inpassingsplan. Als er een definitieve keuze is gemaakt met betrekking tot de uitvoering van dit weggedeelte zal te zijner tijd voor het resterende weggedeelte een nieuwe planologische procedure worden gestart.

Aangezien de zienswijze van de indiener grotendeels betrekking heeft op het weggedeelte van de N598 dat geen deel uitmaakt van het vast te stellen inpassingsplan achten wij de behandeling van de zienswijze voor deze delen niet meer opportuun. Als te zijner tijd de definitieve keuze is gemaakt en een nieuw inpassingsplan voor het betreffende weggedeelte in procedure is gebracht heeft de indiener gelegenheid om het inpassingsplan in te zien en daar al dan niet op te reageren.

Als te zijner tijd de definitieve keuze is gemaakt en een nieuw inpassingsplan voor het betreffende weggedeelte in procedure is gebracht heeft de indiener gelegenheid om het inpassingsplan in te zien en daar al dan niet op te reageren.

I Feitelijke onjuistheden

Cliënt benadrukt nogmaals dat het verkeerswegdek niet verder van de gevel af komt te liggen. Hetgeen het college hierover heeft opgenomen is apert onjuist. De stoeptegels zijn in de huidige situatie aanwezig maar in de geplande situatie vervalt zelfs een deel van de stoeptegels. In de huidige situatie resteert tussen de lijn van het wegdek en de rand van de stoeptegels thans nog circa 50 cm. Deze ruimte is echter grotendeels geasfalteerd. Zulks blijkt ook uit de 3D impressie. In de nieuwe situatie komt de (brom)fietsers praktisch gezien (werkelijke gebruikssituatie) korter op de voorgevel en de inritten te rijden. Enige verschil is aldus dat (brom)fietsers en ander gemotoriseerd verkeer van elkaar gescheiden worden.

Standpunt

Zie bovenstaand standpunt ten aanzien van kern van de zienswijze.

II Verkeersveiligheid

Dat met de huidige plannen een verbetering zal optreden ten opzichte van de huidige situatie op de locatie van cliënt is dan ook niet juist. De status quo blijft gehandhaafd. Er is ter plaatse van de woning en het bedrijf van cliënt sprake van een zeer verkeersonveilige situatie en dat blijft ook in de toekomstige situatie. Indien en voor zover er al een verbetering optreedt (quod non!) dan heeft te gelden dat deze verbetering slechts van minimale aard is. Dat betekent echter niet dat daarmee een zeer verkeersonveilige situatie is verholpen. Hooguit wordt de onveiligheid iets verlicht, maar dan zal nog sprake zijn van een (uiterst) verkeersonveilige situatie waarbij de kans op ongevallen en zelfs dodelijke slachtoffers zeer goed voorstelbaar is.

Weliswaar zullen fietsers van gemotoriseerd verkeer gescheiden worden, maar uw college veronachtzaamt dat de in- en uitrit één gevaarlijk verkeerspunt blijft. En dat is des te bezwaarlijker ten aanzien van de (brom)fietsers aangezien dit zwakke verkeersdeelnemers betreffen. Daarbij geldt dat de (brom)fietsers vanaf de zuidzijde van de Planckweg zullen verschijnen, hetgeen nu juist de blinde hoek betreft bij de inrit en de uitrit gelegen bij de gevel. Hiervan wordt ook gebruik gemaakt door zwaar landbouwverkeer. Ter illustratie zijn een tweetal foto's bijgevoegd (zie afbeeldingen 2).

Voorts veronachtzaamt de provincie ten onrechte dat het aanleggen van een fietspad met zich mee zal brengen dat het aantal (brom)fietsers, waaronder veel sportfietsers (m.n. wielrenners) gebruik maken van de rijbaan. Indien deze gescheiden wordt met het fietspad, zullen meer brom- en (sport)fietsers van dit fietspad gebruik maken. Ter hoogte van de locatie van cliënt is dat echter onverantwoord vanwege het slechte zicht bij de inritten en het woon- en bedrijfsmatige gebruik hiervan.

Cliënt geeft aan dat het probleem betreffende de verkeersveiligheid van de weg N598 in zijn richting wordt verlegd. De oplossing die uw college nu kiest is niet de ideale verkeerssituatie, verre van zelfs. Zeker niet voor de fietspadgebruiker. De heer Gurian, ambtenaar van de provincie, heeft zelf in een gesprek op het gemeentehuis d.d. 29 juni 2011 met de wethouder aangegeven dat er concessies zijn gedaan ten koste van de verkeersveiligheid bij de locatie van cliënt. Het wordt tijd dat dit ook door uw college wordt erkend.

Het gewenste doel van de provincie en gemeenten om een betere bereikbaarheid van het gebied te bewerkstelligen na de reconstructie van de N598 impliceert dat er meer verkeer dit gebied zal bereiken. De conclusie van de provincie dat de verkeersintensiteit op de N598 niet toeneemt is voorbarig en tegenstrijdig met het vorenstaande. Tevens zal de rijbaanverbreding die de provincie in dit plan realiseert op zichzelf al een verkeer toenemend effect hebben. Daarbij komt dat de N598 een internationale verbindingroute is, zodat na die verbreding te verwachten is dat vrachtverkeer ook meer gebruik zal gaan maken van de N598.

Standpunt

Zie bovenstaand standpunt ten aanzien van kern van de zienswijze.

III Aantasting woon- en leefklimaat en belemmering bedrijfsvoering

Cliënt kan er niet mee leven dat de woning en carré-hoeve 10 meter in de weg komt te liggen. Beseft moet worden dat cliënt zijn leven lang hieraan gebonden is en dat geldt generaties lang.

De basisvoorwaarden, waaraan een locatie moet voldoen, worden in ernstige mate geschonden. Zowel de leefbaarheid als de goede ideale ligging van de locatie worden ernstig geschaad. Dit betreft zowel de woning als het bedrijf. Woning en bedrijf liggen op deze locatie en zijn verbonden met elkaar. Zoals ook in de inspraaknota is verwoord is de weg ooit in de middeleeuwen ontstaan als een karrespoor en over de eeuwen heen altijd breder geworden. De woning van cliënt echter niet. Het breder worden van de N598 heeft veroorzaakt dat de carré-hoeve in de weg komt te liggen. Zo is bij de eerste vestiging van de indiener nooit bedoeld. Waar legt de provincie het eindpunt voor wat niet meer acceptabels is qua ligging in de weg? De kleine aanpassing die wordt gedaan voor de locatie van cliënt in de weg verhuult niet dat in werkelijkheid de locatie in het wegtracé is gelegen na de reconstructie van de N598.

Het (telkens) weer aantasten en niet beschermen van deze leefbaarheid en het aantasten van de (goede) ligging biedt geen vastigheid meer voor cliënt. De vaste waarde die een locatie heeft is cruciaal voor degene die er woont en werkt. Wordt hier niet aan voldaan dan is dat fataal. De vastheid van een locatie gaat boven alles. De vastheid van de locatie bepaalt de waarde van de locatie en vooral de waardevastheid van investeringen die op deze locatie worden gedaan. Het moet een vaste basis zijn. Dit geldt evenzeer voor de kwaliteit van de locatie.

Het voorfront van de locatie wordt helemaal weggehaald of wordt krom. Hierdoor is de aantrekkelijkheid die een locatie moet uitstralen weg. De locatie van cliënt die nu ideaal in een lijn ligt met de landerijen wordt een kromme zotte lijn; onooglijke aanblik, aldus cliënt.

Evenzo wil cliënt geen verkeerssituatie waarbij hijzelf of derden, bij het uitrijden van zijn inritten, een grote kans heeft een ongeluk te veroorzaken, een kans die tevens aanzienlijk is. Voor cliënt verbetert de verkeerssituatie bij de inritten niet, deze verslechtert zelfs. Kortom, het gevolg van het plan is een grotere last voor cliënt. Terwijl het toch de bedoeling van de provincie is om gevaarlijke inritten aan te passen.

Het probleem van de reconstructie en de last die dit veroorzaakt wordt ontoelaatbaar en onevenredig veel richting cliënt gelegd. Dit is mede ontoelaatbaar omdat cliënt al in een uitzonderlijke overlast situatie ligt, doordat cliënt op een locatie woont die al negatief beïnvloed wordt door landsgrensoverschrijdende hinder vanuit Vlaanderen.

Wederom wordt door keuzes gemaakt door Nederlandse en Belgische overheden de last bij cliënt gelegd.

Standpunt

Zie bovenstaand standpunt ten aanzien van kern van de zienswijze.

Grondbijdrage

Dit klemmt temeer gelet op de grote grondbijdrage die van cliënt wordt geleverd om elders in dit plan de verkeersveiligheid en de reconstructie van de N598 te verbeteren. Elders moet cliënt grond afstaan ter verbetering van de verkeersveiligheid, maar ten aanzien van zijn eigen locatie wordt de leefbaarheid verslechterd en de verkeersonveilige situatie gehandhaafd, zo niet vergroot. En dat terwijl aan de Vlaamse kant van de N598 in de breedte ruim de helft minder grond benodigd is voor de realisatie van de reconstructie. De keuze van de provincie voor een eenrichtingenfietspad aan iedere zijde van de weg heeft tot gevolg dat cliënt meer grond dient af te staan. Een last dus voor cliënt. Dit pleit ook voor het aanleggen van een tweerichtingenfietspad aan de Vlaamse kant.

Standpunt

Zie bovenstaand standpunt ten aanzien van kern van de zienswijze.

Bietenlaadplaatsen

In de huidige situatie kan cliënt aan alle percelen die grenzen aan de N598 bieten laden, waarbij de vrachtwagen tijdelijk tijdens het laden op de N598 parkeert. Dit moet hij na aanleg van dit plan ook kunnen blijven doen aan alle percelen van cliënt langs de N598. Er moeten dus bietenlaadplaatsen komen met ruim voldoende lengte langs de weg.

Standpunt

Gesteld wordt dat er ook na de reconstructie aan alle percelen bieten moeten kunnen worden geladen waarbij de vrachtwagen tijdens het laden op de N598 parkeert. Parkeren op de provinciale weg is niet toegestaan. Niet in de huidige situatie en niet in de toekomstige situatie. Het laden van bieten dient te gebeuren op en vanaf de eigen percelen. Indien vrachtwagens gedeeltelijk op of langs de provinciale weg N598 parkeren om bijvoorbeeld bieten te laden dient hiervoor een ontheffing te worden aangevraagd bij de wegbeheerder. In deze ontheffing wordt aangegeven met welke verkeersmaatregelen rekening dient te worden gehouden. Het plaatsen, onderhouden en verwijderen van deze verkeersmaatregelen en de hiermee gepaard gaande kosten zijn een verantwoordelijkheid van de ontheffing-aanvrager.

Afwatering

Voorts is er door de provincie geen deugdelijke onderbouwing geleverd voor wat betreft de groenvoorziening en de benodigde berm- en slootbreedte naast de N598. Er is tevens geen deugdelijke onderbouwing geleverd voor wat betreft de wateropvang in de sloten naast de N598. Opmerkelijk is dat over het hele wegtraject een zeer grote breedte van de berm ingepland is en dat ter hoogte van de locatie van cliënt niet is voorzien in een berm of sloot. Dit komt doordat de aanleg van het fietspad direct tegen de bouwkaal van cliënt is geprojecteerd. Dientengevolge is de afwatering ter hoogte van de locatie van cliënt ook niet geborgd, met mogelijke wateroverlast tot gevolg.

Tevens is op diverse plaatsen meer breedte ingepland en vereist dan in eerdere plannen. Hiervoor is ook geen verder onderbouwing geleverd. Als voorbeeld wordt gewezen op het gedeelte ten noorden van de Terlinderveldweg. De slootbreedte ten noorden van de Terlinderveldweg is onevenredig veel breder dan ten zuiden van de Terlinderveldweg naast de N598. Dit is opmerkelijk daar er nimmer water heeft gestaan in die greppel.

Thans speelt er ook nog het aspect ten aanzien van de lozing van water en afvalwater van het hoger gelegen buurdorp De Planck, gelegen net over de Belgische grens. Het regenwater en niet gezuiverd huishoudelijk afvalwater wordt 300 meter over de landsgrens heen naar Nederland richting het noorden geloosd middels een lange transportbuis die ter hoogte van de landerijen van cliënt uitmondt. Hier kun je de rioolgeur ook ruiken. Zoals u kunt bedenken gaat het hierbij om een grote hoeveelheid ongezuiverd afvalwater, omdat de oppervlakte waarop het regenwater valt in dit dorp groot is en vermengt met het huishoudelijk afvalwater afstroomt richting Nederland. In de toelichting behorende bij het ontwerp Bestemmingsplan Reconstructie N598 d.d. 10 juni 2008 stond op pagina 8 vermeld: "Regen- en vuilwater van de Planck wordt in Nederland afgevoerd". Hier staat dit feit opgesomd bij de probleemstellingen.

Standpunt

De waterhuishoudkundig veranderingen van de provinciale weg N598 zijn integraal verwerkt in de watertoets. In de watertoets wordt beschreven hoe wordt omgegaan met regenwater afkomstig van verhard oppervlak en water afkomstig van landelijk gebied. Rekening houdend met de voorwaarden uit het vigerend waterbeleid en eisen/dwangpunten zoals bebouwing, kabels en leidingen. Uitgangspunt is het regenwater zoveel als mogelijk op de plek waar het neerkomt, zichtbaar te bergen en te laten infiltreren. Daar waar geen berging of infiltratie mogelijk is, zal het water zoveel als mogelijk oppervlakkig middels greppels en sloten worden getransporteerd naar buffers en/of overstorten op open wateren en droogdalen.

Door het waterschap Roer en Overmaas is opgelegd hoeveel mm regenwater (maatgevende bui) er binnen het plan geborgen dient te worden. De te realiseren sloten of riolering gebaseerd op deze eis zullen niet te allen tijde volledig in gebruik zijn. Bij hevige en extreme buien is dit wel het geval en voorkomt dit dan ook wateroverlast.

De watertoets wordt vertaald naar een waterhuishoudkundig ontwerp welke op detailniveau verwerkt zal worden tot een bestek.

Voor wat betreft de afwatering ter plaatse van de Planckweg 21 verwijzen wij naar ons bovenstaand standpunt ten aanzien van de kern van de zienswijze.

In de gemeente Voeren zijn werken gepland om bestaande rioleringen te vervangen door een gescheiden rioolstelsel.

Financiële gevolgen

Het voorgaande gaat ook tevens ten koste van de verkoopbaarheid van het onroerend goed. Dit is onacceptabel, ook gezien vanuit het feit dat cliënt wel voor een ideaal plan van de provincie gronden dient te leveren. Het lijkt wel of cliënt een groundbank is waar je zomaar grond kunt weghalen, zonder te kijken naar de negatieve neveneffecten of rekening te houden met de gerechtvaardigde belangen van cliënt op een goed bedrijfsklimaat en een ondergrens ten aanzien van het woongenot. Dit is voor cliënt zeker pijnlijk en zeker bekeken vanuit de grote inbreng die cliënt in dit plan bijdraagt. Cliënt is veruit de grootste grondleverancier. Cliënt levert meer grond dan alle andere bewoners of eigenaren om dit plan te realiseren.

Samen met de onleefbaarheid op deze locatie wordt het pand en het bedrijf onverkoopbaar. Op deze locatie kan cliënt geen kant meer op. Cliënt moet aan het ideale plan van de provincie en Vlaamse belanghebbenden meewerken, terwijl de gerechtvaardigde belangen van cliënt volledig worden veronachtzaamd.

Voorts heeft cliënt de indruk dat de huidige keuze voor het eenrichtingsfietspad aan weerszijden van de N598 tussen Schilberg en De Plank met name is ingegeven door politieke druk aan Vlaamse zijde,

Cliënt heeft het gevoel hiervan de dupe te worden. Ten aanzien van de alternatieven zal hier nog nader op worden ingegaan.

Al het voorgaande levert strijd op met de artikelen 3;2, 3;4 en 3;46 Awb.

Standpunt

De verkoopbaarheid van een agrarisch bedrijf zit hem voornamelijk in de oppervlakte en de bedrijfsstructuur. De woning is dienstbaar aan het bedrijf. De ligging van de woning is in die zin niet doorslaggevend. In diverse overleggen is met de indiener gekeken naar een zo optimaal mogelijk grondbeslag benodigd voor het plan. Dit is zorgvuldig gebeurd. Ten aanzien van het grondbeslag is aan cliënt destijds ook ruilgrond aangeboden die meer dan 1,5 keer zo groot was als de door de Provincie Limburg aan te kopen grond van de indiener.

Er zijn meerdere partijen die een aanzienlijk grondaandeel leveren om het plan mogelijk te maken. Hierbij zijn ook plantages (appels/peren) betrokken waarbij een groot beroep wordt gedaan op de bedrijfsstructuur en omvang.

Voor wat betreft het gestelde m.b.t. de leefbaarheid van de Planckweg 21 verwijzen wij naar ons bovenstaand standpunt ten aanzien van de kern van de zienswijze.

Waterkelder WML / vergoeding reconstructie cliënt

De feiten ten aanzien van de verplaatsing van de waterkelder De Planck destijds in de procedure d.d. 29 september 2010 kloppen niet. Er is een spel gespeeld met onjuiste feiten en beweringen. Er is een aantoonbaar onrechtvaardige feitenmotivering opgenomen met als doel om die bestaande waterkelder van WML, mede eigendom van de Provincie Limburg, te verplaatsen. De feiten ten aanzien van de verplaatsing kloppen niet.

In het ontwerp d.d. 29 september 2010 voor de procedure van de waterkelder was destijds duidelijk waarneembaar dat de reconstructie van de N598, met de aanleg van een fietspad, over het terrein van de oude waterkelder heen duidelijk een aanleiding moet zijn geweest om de oude waterkelder te verplaatsen. Het was de provincie zelf die destijds, de grond onder de bestaande waterkelder voor de aanleg van het fietspad claimde. Dit onrechtvaardig feitenspel heeft alles te maken met het doel om de feitelijke aanleiding van de verplaatsing van de waterkelder te verdoezelen. Dit allemaal om de belangen van cliënt te schaden alsook niet positief te beïnvloeden, dan wel geen precedentwerking te scheppen voor de belangen van cliënt.

De locatie van cliënt en de locatie van de bestaande waterkelder zijn vergelijkbaar identieke locaties, die door de reconstructieplannen van de N598 in het wegtracé komen te liggen. De aanleg van het fietspad vormde voor de provincie en WML aanleiding om de waterkelder te verplaatsen. Dit zou, bij het in stand laten van de huidige plannen, ook dienen te gelden voor de locatie van cliënt. In het (recente) verleden is in gesprekken met de provincie ook gesproken over verplaatsing van het bedrijf en de woning van cliënt. Echter de voorstellen die de provincie heeft gedaan om de gebouwen van cliënt te verplaatsen waren niet gebaseerd op reële vergoedingen. Deze vergoedingen waren veel minder dan de werkelijke waarde van de gebouwen en de te maken kosten voor de verplaatsing. Cliënt beschouwt deze optie echter nog immer als een reële optie als oplossing voor het ontstane probleem.

Standpunt

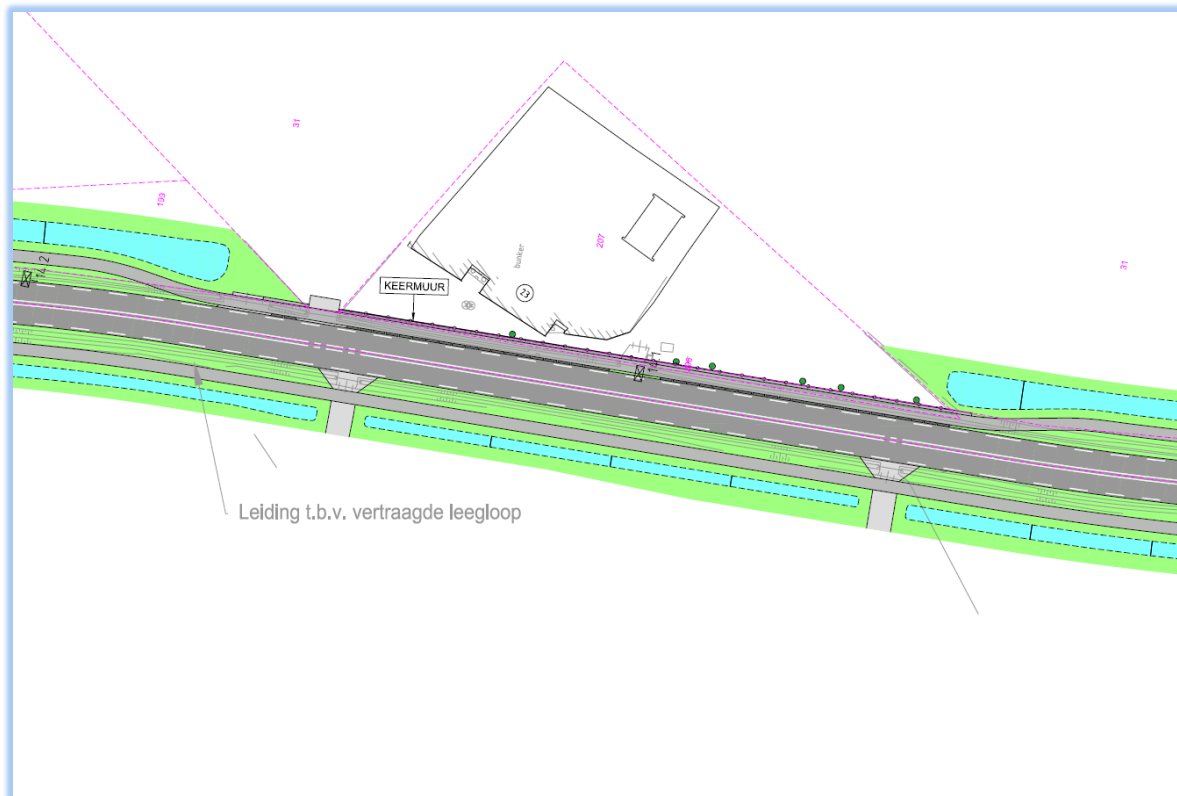
WML heeft om haar moverende redenen besloten om de waterkelders te vervangen en deze vervanging in 2010 in procedure gebracht.

De redenen van WML om de bestaande waterkelders te verplaatsen hebben niets te maken met het feit dat in het verkeerskundig ontwerp van de reconstructie van de N598 een fietspad langs de bestaande (inmiddels niet meer in gebruik zijnde waterkelders) is gesitueerd.

Anders gezegd om de aanleg van het fietspad mogelijk te maken was en is verplaatsing van de kelders niet nodig en is om die reden ook nooit door de Provincie Limburg met WML bespreekbaar gemaakt.

Op alle tekeningen sinds 2008 is het fietspad tussen het bestaande betonnen keermuurtje op het terrein van WML en de rijbaan gesitueerd en buigt het fietspad voor en na het terrein van WML ter hoogte van de waterkelders naar en van de rijbaan, juist om te voorkomen dat er een bouwkundige aanpassing casu quo verplaatsing van de waterkelder nodig was. (zie ook afbeelding 2).

Het tegen de rijbaan aanleggen (met als afscheiding een betonnen band) ter hoogte van de waterkelder is vergelijkbaar met de situatie ter hoogte van meer dan 20 woningen in dit plan waar het fietspad ter plaatse van deze meer dan 20 woningen tegen de rijbaan wordt aangelegd (met als afscheiding een betonnen band) omdat het amoveren van de waterkelder casu quo van deze woningen niet in verhouding staat tot de ingreep.

Afbeelding 2

Er wordt opgemerkt dat de waterkelder (het betreft overigens drie losse waterkelders) mede-eigendom van de Provincie Limburg is. Voor de volledigheid het navolgende.

WML is een naamloze vennootschap (NV), de naamloze vennootschap heeft 500 aandelen verdeeld over Provincie Limburg en alle Limburgse gemeenten. De verdeling van deze aandelen is als volgt. Provincie Limburg 109 aandelen, alle overige Limburgse gemeenten 391 aandelen, verdeeld naar inwonersaantal. Laatstelijk herverdeeld bij notariële akte op 24 oktober 2011 (peildatum inwoneraantal 1-1-2011).

De gesprekken die destijds met de indiener zijn gevoerd over de bedrijfsverplaatsing zijn een actie geweest om te proberen uit de impasse te geraken.

Momenteel vinden opnieuw gesprekken plaats met de indiener waarbij verschillende opties de revue passeren.

Gelijkheidsbeginsel

Onrechtvaardig voor cliënt Is dat de provincie, als mede-eigenaar van de waterkelder van WML, de noodzaak voor de verplaatsing van de waterkelder heeft ingezien, dit in tegenstelling tot de noodzaak van verplaatsing van de carré-hoeve van cliënt. Onrechtvaardig voor cliënt is ook dat de provincie en de gemeente Eijsden-Margraten wél rekening houden met de belangen van klooster Hoogcruts, dat op enige afstand van de N598 is gelegen. Dit in tegenstelling tot de locatie van cliënt die in het wegtracé gelegen is. Dit is in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt

Gesteld wordt dat de provincie als mede eigenaar van de waterkelder van WML de noodzaak voor verplaatsing van de waterkelder heeft ingezien.

Deze veronderstelling is niet juist, zie standpunt GS/PS onder '**Waterkelder WML / vergoeding reconstructie cliënt**'.

De reden om langs de hoeve van het Klooster Hoogcruts het fietspad aan de overzijde te leggen van de hoeve is gelegen in het feit dat hiermee wordt voorkomen dat er een extra oversteek op de provinciale weg N598 nodig is.

IV Alternatieven

Primair pleit cliënt voor een verplaatsing van zijn bedrijf en woning. Keer op keer ziet cliënt met lede ogen aan dat besluiten worden genomen waarvan hij de dupe is. De bedrijfsvoering en het woongenot worden hierdoor op onaanvaardbare wijze aangetast. Dé oplossing voor dit ontstane probleem is gelegen in verplaatsing van zijn bedrijf en woning. Hiervoor zou hij het gesprek met uw college wensen aan te gaan.

Voorts ligt het verplaatsen van de in- en uitrit niet in de rede, aangezien men dan met vervelende hoeken te maken zal krijgen of met een schuine inrit en de bloementuin bij de woning hiervoor opgeofferd zou moeten worden. Voorts zou het verplaatsen van de in- en uitrit nimmer een adequate oplossing (kunnen) vormen, omdat de hoeve voor een groot deel het zicht zal blijven ontnemen. Een schuine inrit zou tot gevolg hebben dat de uitrijdende bestuurder over zijn linkerschouder het aankomend verkeer moet zien aankomen, Dit biedt aldus geen adequate oplossing. Verder zou dit verleggen van de inrit betekenen dat lange voertuigen niet binnen het erf en niet buiten het erf geraken, omdat ter plekke de doorgang op het erf te nauw is ter hoogte van de woning, U moet daarbij denken aan lange vrachtwagens, al of niet met aanhanger of tractoren met aanhanger.

Met andere woorden, het alternatief om die inrit om te leggen leidt weer tot een groter of nieuw onoplosbaar probleem voor cliënt. Enkel het verleggen van het wegdek en het opnemen van een berm in plaats van een fietspad zou de verkeersonveilige situatie in aanmerkelijke mate verlichten. Het aanleggen van een tweerichtingsfietspad aan de overzijde van de N598 vormt dan ook de adequate oplossing voor het huidige en toekomstige probleem.

De redenen die uw college opgeeft voor de keuze om al dan niet aan weerszijden van de N598 tussen Schilberg en De Plank een fietspad aan te leggen snijden geen hout en zijn ook nog eens innerlijk tegenstrijdig. U geeft namelijk aan dat vanwege de hoge kosten voor aanleg en grondaankoop is afgezien van een eenrichtingsfietspad aan weerszijden van de N598 tussen de Hut en Hoogcruts. Welnu, eenzelfde argument zou logischerwijs op (kunnen) gaan ten aanzien van het deel tussen Schilberg en De Plank. Het ligt in de rede dat ook voor dit tracédeel hogere kosten gepaard gaan met

het aanleggen en aankopen van gronden aan weerszijden van de N598 dan het geval zou zijn indien enkel aan de westzijde een breder tweerichtingsfietspad zou worden aangelegd. Niet geheel toevallig geeft u dan ook elders in de nota van inspraak aan dat het inpassen van een tweerichtingsfietspad de voorkeur heeft boven een eenrichtingsfietspad aan weerszijden van de N598,

Tevens zou met het aanleggen van een tweerichtingsfietspad aan de westzijde van de N598 over het gehele tracé worden voorkomen dat het (brom)fietsverkeer ter hoogte van de rotonde bij Hoogcruts tweemaal een (drukke) verkeersweg dient over te steken alvorens zij hun weg kunnen vervolgen, omdat vanaf die rotonde het fietspad opgaat in het tweerichtingsfietspad aan de westzijde van de N598. Het doortrekken van dat tweerichtingsfietspad in zuidelijke richting naar de Belgische grens voorkomt daarmee dat (brom)fietsers de drukke N598 überhaupt over hoeven te steken, hetgeen vanuit verkeerskundig oogpunt veiliger is. Ook hierin is een aantoonbaar goede reden gelegen om te kiezen voor een tweerichtingsfietspad aan de westzijde van de N598. Opmerkelijkerwijs bezigt u eenzelfde argumentatie in de nota van inspraak bij uw reactie op de inspraakbrief van mevrouw De Vries, maar draagt u ten aanzien van de inspraakreactie van cliënt ineens een argumentatie aan die haaks staat op uw reactie ten aanzien van dit inspreekpunt van mevrouw De Vries. Verwezen zij naar uw reactie op p. 25 van de nota van inspraak.

Het voorgaande is in strijd met het een zorgvuldige voorbereiding ex art. 3:2 Awb en het motiveringsbeginsel ex art. 3:46 Awb.

Standpunt

Zie bovenstaand standpunt ten aanzien van kern van de zienswijze.

Aanvulling

Op vrijdag 7 oktober 2016 is een aanvulling op de zienswijze ingediend. Voor de inhoud van de aanvulling op de zienswijze wordt verwezen naar Rapport MVOA 1630200 van verkeerskundig adviesbureau MVOA.

Standpunt

Zie bovenstaand standpunt ten aanzien van kern van de zienswijze.